2576

Annual Subscription Rs. 2/-only.

BHEEMA PATRICA

భీమాపత్రిక

A TELUGU MONTHLY JOURNAL OF INSURANCE BANKING AND FINANCE

భీమా, బ్యాంకింగు, ఆర్థిక, వ్యవహారములను ప్రచారము చేయు మాసపత్రిక.

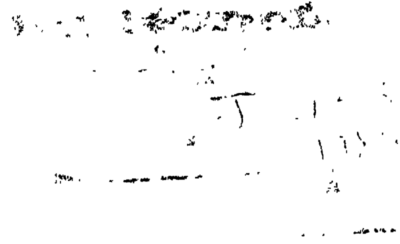
EDITOR:
S. KANAKARAJU PANTULU

VOL. V BEZWADA—NOVEMBER 1936 No. 11

Mr. Marathey's Message

G. S. MARATHEY, M. A. (Bom.) A. I. A. (Lond.)
Actuary.
(Tel. address : Counts as three words.)
" Marathey Actuary Poona D. G. "
(Local address for personal visit)
Servants of India Society's Road,
near Fergusson College.

POONA No. 4 (India).
Dated 31st October 1936.

Dear Mr. Pantulu,

I congratulate you on your Conference Number of the Bheema Patrika and am glad to read the account of the Third Agent's Conference. The Agents in Andhra Province deserve great credit for the spirit of Co-ordination which is indicated by these Conferences.

From the accounts given in the Patrika, of the Second Conference over which I had the pleasure to preside, I find that there is a deficit of Rs. 28-and odd I am sorry there should have been a deficit and in memory of the great cordiality shown by you and many other Andhra gentlemen connected with the last year's Conference, I am sending you a sum of Rs 20 by two postal orders Nos. D 181990/91 for Rs 10 each drawn in your favour, towards making up the deficit

The Andhra people have something remarkable about them and I thank you for having brought me into contact with them. I wish the Agents' Association a useful career and feel confident that your next conference in the East Godavary District will be a great success.

Please remember me to Mr. V. L. Sastri, Mr. Krishna Rao and others who remember me.

Yours sincerely,

(Sd.) G. S. MARATHEY.

Encl. 2 Postal orders.

To

S. KANAKA RAJU Pantulu Esq.,
Bezwada.

రామవరపు వెంకట్రావు,
బ్రాంచి సూపరింటెండెంటు,
పీనస్ అస్యూరెన్సు కంపెనీ, లిమిటెడ్

బెజవాడ,
25—10—36.

శ్రీ సూరంపూడి కనకరాజు పంతులుగారికి

భీమాపత్రికా సంపాదకులు, బెజవాడ.

ప్రియమిత్రమా!

భీమాప్రతినిధుల తృతీయ మహాసభాసందర్భమున తాము ప్రకటించిన భీమాపత్రికప్రత్యేకసంచికను సకాలములో నందుకొంటిని. అధిక వ్యయ ప్రయాసములకు లోనై తాము యీసంచికను ప్రకటింపగలిగియుందురని తలంచెదను. భీమాకంపెనీలవలనగాని సోదర ప్రతినిధివర్గముచేగాని తగు ప్రోత్సాహము లేకున్నను ఉత్సాహాతిశయముతో తాము ఆంధ్రభీమా లోకమునకు యొనర్చుచున్న సేవ అపారము.

ఏతత్ప్రత్యేక సంచికయు అమూల్య వ్యాసములతో నలరారుచు, భీమాప్రతినిధులకు అత్యంతోపయోగకరముగా నున్నదనుటకు సందేహములేదు. అందు బ్రహ్మశ్రీ చె॥ వేం॥ నరసింహం పంతులుగారి వ్యాసరాజము యీప్రత్యేకసంచికకు ప్రథమాలంకారము. శ్రీ పంతులుగారి వ్యాసరచనానైపుణ్యమున, భీమాకంపెనీలవారు ప్రతినిధులను తడిగుడ్డలతో గొంతుకకోయుటలు విపులముగా వివరింపబడినవి.

ప్రతినిధులపట్ల భీమాకంపెనీ లొనర్చెడి అక్రమచర్యను తీవ్రరీతి విమర్శించి సక్రమాందోళన మొనరింప, తమ పత్రికారాజము ప్రతినిధిపక్షమునకు ప్రథమ సోపానమగుగాక యని కోరుచున్నాను.

మరియు ద్విగుణీకృతోత్సాహముతో తాము "భీమా" సేవ యొనర్చుటకు మీకు ఆయురారోగ్యములు చేకూరుగాక!

రా॥ వెంకట్రావు.

I

భీమాపండితసంఘ తీర్మానములు

Insurance Expert Committee recommendations.

హిందూదేశ భీమాచట్ట సవరణ సందర్భములో శ్రీయుత సుశీలసేన్‌గారిచే తయారు చేయబడిన భీమాచట్ట సవరణ రిపోర్టునుగూర్చి పరిశీలించి ఆవిషయములో ప్రభుత్వమువారికి తగిన సిఫార్సులు చేయుటకుగాను ఇండియా ప్రభుత్వమువారు లామెంబరగు సర్. ఎన్. ఎన్. సర్కారుగారి అధ్యక్షతక్రింద ఒకభీమాపండితసభ (Insurance Expert committee) ను ఏర్పాటుచేసి యున్నారు. ఈసభవారు న్యూఢిల్లీలో 1936 నవంబరు 2 వ తేదీని సమావేశమై 13 వ తేదీ ఆఖరుకు 12 దినములలో శ్రీయుత సుశీలసేన్‌గారి రిపోర్టును పరిశీలించి తమ అభిప్రాయములను ప్రభుత్వమువారికి పంపియుండిరి. ఈరిపోర్టును ఆధారముగా గొని ప్రభుత్వము వారు 1937 సం॥ ఫిబ్రవరి మొదటివారములో అసంబ్లీలో బిల్లును ప్రవేశపెట్టనున్నారు. ఆబిల్లును వెంటనే సెలెక్టుకమిటీకి రిఫరుచేసి త్వరలో చట్టము చేసెదరు. ఈప్రత్యేక సభలో భీమా పట్టాదారుల యొక్కయు ఈ వ్యాపారమును సమకూర్చుటకు మూలాధారులగు ఏజంట్ల యొక్కయు కష్టములనుగూర్చి తెల్పుటకు వీరి ఉభయుల తరఫున సభ్యులను ఏర్పాటుచేసి యుండలేదు. ఈ ప్రత్యేకసభలో ప్రభుత్వపు సభ్యులిద్దరు తప్ప మిగిలినవా రందరును ఏకంపెనీలకో మేనేజర్లే అయివున్నారు. దీనిని బట్టి చూచిన ఈ సభవారి తీర్మానములు కంపెనీల వ్యాపారమునకు అనుకూలముగా వుండక తప్పవని ఊహించవలసివచ్చుచున్నది. ఈ సభవారు చేసే తీర్మానములు పట్టాదారులకుగాని అహర్నిశములు కష్టపడి పనిచేయు ఏజంట్లకుగాని ప్రయోజన ముండునని తోచదు. తమ కాయుష్యము, తమ కారోగ్యము అన్నట్లు కంపెనీలవారు తమపై విదేశపుకంపెనీల దాడి లేకుండునట్లును, ఏజంట్లపైనను పట్టాదారులపైనను కఠినషరతులను విధించుటలో తమవీలునే చూచుకొనుచున్నారుగాని ఏజంట్లయొక్కగాని పట్టాదారులయొక్కగాని క్షేమమును యోజించుటలేదు. ఈ భీమాచట్టసవరణసందర్భములో పట్టాదారులుతరఫున గాని ఏజంట్లతరఫున గాని మాట్లాడుటకు సభ్యుడులేని ఈ పండితసభను నిర్మించుటలో ఇండియాప్రభుత్వమువారి అభిప్రాయ మేమో తెలియకున్నది. ఏజంట్లయొక్కయు పట్టాదారుల

యొక్కయు క్షేమము ఆలోచింపవలసిన అవసరము లేదనియా ఇండియాప్రభుత్వము వారి అభిప్రాయము ? లేక హిందూ దేశ భీమావ్యాపారమును అణగద్రొక్కి, హిందూదేశములో విదేశపు కంపెనీల భీమావ్యాపారమును విరివిగా విస్తరింపజేయవలయు ననియా ? లేకున్నచో ఈ సభలో ఏజంట్ల తరఫునను, పట్టాదారుల తరఫునను, మాట్లాడుటకు ఒక సభ్యుని యేల నియమింపకుండుగు? ఏది యెట్లున్నను ఈపండిత సభవారు చేసిన తీర్మానములను గూర్చి కొంత వరకు యోచింపవలసియున్నది.

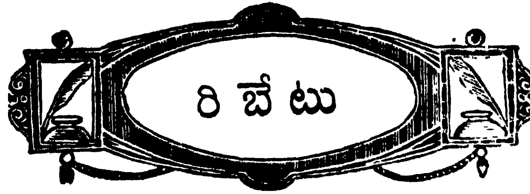
ఈ కమిటీవారు ఓరియంటల్ కంపెనీయొక్క జనరల్ మేనేజరు జోన్సుగారియొక్కయు, న్యూ ఇండియా జనరల్ మేనేజరు, డఫ్‌గారియొక్కయు సాక్ష్యములను పుచ్చుకొనిరి. ఈ కమిటీవారు శ్రీయుత సేన్ గారి రిపోర్టులోని సిఫార్సులన్నిటిని కొంచె మించు మించుగా అంగీకరించి యున్నారు. ఈ వ్యాపారమును చేయుటకు తగిన విద్యాఅర్హతగలిగి యిందులకు సంబంధించిన సాంకేతిక విజ్ఞానముతో గూడిన క్రమశిక్షను పొంది ప్రభుత్వమువారిచే లైసెన్సునుపొందినఏజంట్లే యీ వ్యాపామును చేయుటకు అర్హులనియు, యింతటినుండి యేజంట్లను రిజిస్ట్రీషను చేయవలసినదిగా సిఫార్సు చేయుచున్నారు.

ఏజంట్లను రిజిస్టరుచేసి వారలకు లైసెన్సులను యిచ్చుట చాల యుక్తమైనపని. ఇందువలన సంఘములో ఏజంటుకు ఇప్పటికంటె గౌరవను వృద్ధియై సంఘములో తనయొక్క వ్యాపార గౌరవమును పొందుననుటకు సందేహములేదు. ఏజంట్లను రిజిస్టరీచేయుట, వారికి లైసెను నిచ్చుట చాల ముఖ్యమైన విషయము. ఇప్పటికంటె ఏజంటుయొక్క గౌరవమును పెంచవలె ననిన ఈ లైసెన్సుపద్ధతిని ప్రభుత్వమువారు తప్పక అమలులోనికి తీసుకొనిరావలసియున్నది. కాని ఇంతకంటె ప్రధానములగు ఏజంట్ల కష్టములను తొలగించి ఈ వ్యాపారాభివృద్ధికి తోడ్పడువారి కనుకూలమగు వసతులనుగూర్చి ఆలోచించకపోవుట కడు శోచనీయము.

హిందూదేశపు భీమావ్యాపారముతో పోటీ చేయుటకుగాను హిందూ దేశములో అమలులో నున్న ప్రీమియము రేట్లకంటె, తక్కువరేట్లతో విదేశకంపెనీలవారు భీమాపట్టాలను జారీచేయుచున్నారను విషయమునుగూర్చి విచారింపవలసినదని కోరగా ఈ కమిటీవారు అట్టివిషయములను నిరూపించుటకు యేమియు ఆధారములులేవని ఆవిషయమును త్రోసిపుచ్చిరి. ప్రావిడెంటు కంపెనీల విషయములో యిప్పుడు వ్యాపారముచేయుచున్న కంపెనీలవద్దనుండియు, యికముందు పెట్టబోవు కంపెనీలవద్దనుండియు తగినధరావతులను పుచ్చుకొనుట అవసరమనియు వారిఆస్తిఅప్పుల విలువ యెప్పటికప్పుడు పెద్దకంపెనీలవలె ఆస్తిఅప్పుల విలువమదింపు (Acturial Valuation) వేయించుట అవసరమనియు వారియొక్క వివిధవ్యాపారస్కీములను అమలులోనికి పెట్టుటకు ముందుగా భీమాశాస్త్రవేత్త సర్టిఫికెట్టుపొందుట అవసరమనియు, ప్రావిడెంటుసొసైటీలన్నియు తమ కంపెనీపేరులో ప్రావిడెంటు అనుమాట యుండవలెననియు ప్రావిడెంటుకంపెనీలవిషయములో పైన చేసిన సిఫార్సులన్నియు, యిప్పుడున్న ప్రావిడెంటుకంపెనీలకున్నూ, ముందు పెట్టబోవు ప్రావిడెంటుకంపెనీలకు గూడ వర్తించునట్లు సిఫార్సుచేసియుండిరి. ప్రావిడెంటు కంపెనీల విషయములో ఈ కమిటీవారి సిఫార్సులు చాల సమంజసముగ నున్నవి.

హిందూదేశములో, విదేశపుకంపెనీలు సమకూర్చు వ్యాపారముకు తగిన పెట్టుబళ్లను,

[214 వ పేజీలో చూడుడు.]

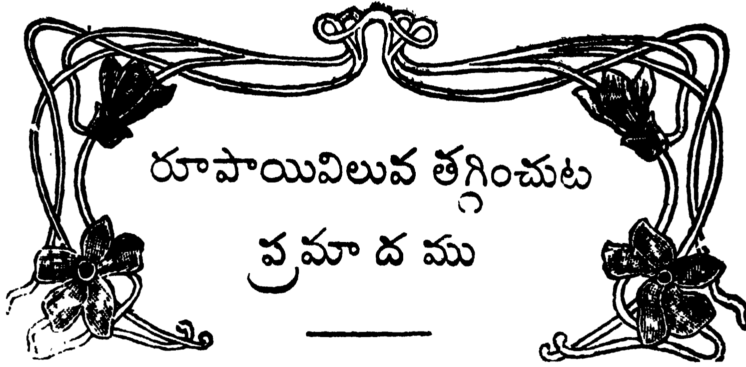
రిబేటు

శ్రీ శనివారపు సుబ్బారావుగారు

దీనిఅర్థమేమంటే ఒకవస్తువు కొనదలచిన వారు ఆవస్తువుల అసలుఖరీదులో ఎంతతక్కువకు యియ్యగలవని తమవద్దకు అమ్మతెచ్చిన ఏజంట్లను అడుగుతారు. అంటే ఒకరు 50 వేల రూపాయలకు తన జీవితమును భీమాచేయదలచినపుడు ఆయనజీవితమును భీమాచేయించుటకు ప్రతి కంపెనీఏజంటు ఆయనచుట్టూ తిరుగుతాడు. ఆ తిరగడాన్నిబట్టి నీవేమికమీషనుయిస్తావు నీవేమి కమీషనుయిస్తావని తమదగ్గరకువచ్చిన ఏజంట్లందరని అడుగుతాడు. అలా అడగడంలో ఏ ఏజంటు హెచ్చుకమీషనుయిస్తే ఆ ఏజంటుకే 50 వేల రూపాయల పాలసీని యిస్తాడు. కంపెనీగాక కంపెనీయొక్క ఏజంటు పట్టాదారుకు తన కమీషనులోవదిలేకమీషనుకే రిబేటుఅంటారు. ఈరిబేటుపద్ధతివల్ల ఏజంట్లవృత్తికి అగౌరవం నిలకడ లేకుండా వుంటోంది. ప్రతికంపెనీ హెచ్చుగా ఏజంట్లను పెట్టడం, ఆర్గనైజర్లని వేయడం, జరుగుతోంది. ఆర్గనైజర్లు తమ నెలసరి జీతాలకొరకున్నూ, తమఏరియాలో నిచ్చే వ్యాపార పరిమితి వుండుటకున్నూ ఏజంట్లను హెచ్చుగా పెట్టి రిబేటుమంత్రాన్ని ఏజంట్లకు పరోక్షంగా ఉపదేశం చేస్తూవుంటారు. ఏజంట్లలో కొంచెం డబ్బువున్నవాడు, మరో యితరవృత్తి వున్నవాడు తన కమీషనులో కొంత పాలసీదార్లకు యిస్తానను మిషతో వ్యాపారాన్ని హెచ్చుగా సాగింపజేస్తాడు.

మొదటివత్సరం ప్రీమియముమీద వచ్చే కమీషనుకుగాక తరువాతవచ్చే రెన్యూఅల్ కమీషనుకోసమే యిట్టి ఏజంట్లు పాకులాడుతూ వుంటారు. ఏమాత్రం యితర ఆధారంలేని భీమా ఏజంటు రిబేటు యియ్యడానికి జూడక బ్రతిమాలో, పాకులాడో చిన్నచిన్న పాలసీదార్లను జూచుకుని రిబేటు యియ్యకుండా తంటాలుపడతాడు. దీనినిబట్టి అర్థంచేసుకొనేదేమంటే బలసిన ఇన్సూరెన్సుకంపెనీలు హెచ్చురిబేటు కమీషనుయిచ్చి అందుండి రిబేటు యియ్యమనేసంగతిని పరోక్షంగా ఆర్గనైజర్లద్వారాగాని లేక ఇనస్పెక్టర్లద్వారాగాని ఏజంట్లకు తెలిపేటట్టుచేసి, ఆరీతిగ హెచ్చువ్యాపారాన్ని రాబట్టుకోదలుస్తారు. చిన్నచిన్నకంపెనీలవారు(బక్కకంపెనీలు) హెచ్చురేటు కమీషనుయిచ్చి రిబేటుకుప్రోత్సాహించలేరు. ఈ కారణంతో బక్కకంపెనీలు హెచ్చువ్యాపారాన్నిచేయలేవు. బక్కయేజంట్లు హెచ్చువ్యాపారాన్ని సాగించలేరు. కాబట్టి ఏవిధంగా జూచినా మెరకనీరు పల్లానికే వెళ్లును. పల్లంలోనినీరు పల్లంలోనేవుంటూ ఎప్పుడు నిండుగానే వుండుననుసామెతగా బలసినఏజంట్లు, బక్కఏజంట్లు, బలసినకంపెనీలు, బక్కకంపెనీలు, మున్నగువాటిలో, బలసినవాటికే హెచ్చుస్థానంవున్నట్లు కనబడుతోంది. ఈ విషయమై కంపెనీలవారు ఏజంట్లను నిందించుతూవుంటారు అఖిలభారత భీమాకంపెనీలసంఘతీర్మానములనుగాని వారివార్షికరిపోర్టులనుగాని చదివిన యీ విషయమై వారుచేసిన ఖండనలే తప్పనిసరియైనమార్గమేదో నిరూపించినటుల కనబడదు. అఖిల భారత భీమా ఏజంట్ల సంఘంవారు యీ విషయం

[205 వ పేజీలో చూడుడు.]

రూపాయివిలువ తగ్గించుట ప్రమాదము

ప్రొఫెసరు థామస్ గారి అభిప్రాయము

ప్రొఫెసరు థామస్‌గారు మదరాసు విశ్వవిద్యాలయముపక్షమున మూడు ఉపన్యాసములను ఈ విషయమునుగూర్చి ఇచ్చుచున్నారు. అందు మొదటిదాని సారాంశము ఇచటముద్రించితిమి.

మద్రాసు విద్యాపీఠమునందు అర్థశాస్త్ర పండితుడగు ప్రొఫెసరు థామస్‌గారు గురువారమునాటి సాయంకాలమున యూనివర్సిటీ భవనమున ఉపన్యసించిరి. "కరెన్సీవిలువతగ్గింపు" అను విషయమునుగూర్చి వీరు మూడు ఉపన్యాసముల నిచ్చునట్లు విద్యాపరిషత్తువారు నియోగించిరి. ఆమూడింటిలో ఇది మొదటిఉపన్యాసము.

డాక్టరు థామస్‌గారు చెప్పిన విషయముల సారాంశము యీ క్రింద వివరించి యున్నది.

అనేక దేశములు ఇటీవల తమ కరెన్సీనాణెములవిలువ తగ్గించుకొనుటకు ఆరంభించినవి. ఆర్థికదుస్థితి మాన్పుటకు ఆదేశములు చేయుచుండెడి నానావిధ ప్రయత్నములలో నిదియు నొకటి. చాలకాల మీవిధానము నవలంబించుటకు ఆయాదేశములు సంకోచించినవి. తుదకు గత్యంతరము కానక యీవిధానము అవలంబించినవి. అంతేకాని దీనివలన ఏమో లాభములు పొందవచ్చునని కాదు.

ఇండియాలోకూడాఅయాచితముగరూపాయి విలువ తగ్గినది. బంగారు విలువకునుగల తారతమ్యము పూర్వముకంటె ఇప్పుడు నూటికి 37 వంతులు తగ్గియున్నది. ఇది చాలక ఇంకను తగ్గింపవలయునని వర్తకులు కొందరు కోరుచున్నారు. ఇందువలన లాభములేదు సరేకదా నష్టముకూడ కలుగును అని వారికి తెలియక పోవుటయే ఇట్టి కోరికకు ముఖ్యకారణము.

1890, 1931 సంవత్సరములలో ఎగుమతులు కొంత తగ్గియుండినవి కాని ఇప్పుడు మరల హెచ్చగుచున్నవి. అందుచేత లండనులో బాకీలు చెల్లించుట రానురాను సుకరమగుచున్నది. మన దేశమున ద్రవ్య సౌకర్యము పుష్కలమగుచున్నది. మన దేశపు ముడివస్తువుల ధరలు విదేశస్థులు అచ్చుకోలేనంత ఎక్కువగ వెలలు పెరిగిపోలేదు. మరియెందుకు రూపాయివెల ఎక్కువ అనుకొనుచున్నారో తెలియజాలను.

మనము బంగారమును ఎగుమతి చేయుచుండుట వాస్తవమే. అయితే అది బొక్కసములలోఅవసరములకై నిలువయుంచిన బంగారము కాదు. ఇండ్లలో పూడ్చిపెట్టుకొని నిష్ప్రయోజనముగ పడియుండినదే. అట్టి బంగారమును అమ్ముకొనుటవలన విదేశవస్తువులు కొనుటకు హిందూదేశ ఆర్థికబలము జాస్తి అగునుగాని తగ్గదు.

స్టెర్లింగు సవరనుకును ఇండియను రూపాయి

కని మారకపు రేటు 1927 సం॥లో నిర్ణయించిరి. రూపాయి ఒకటికి 18 పెన్నీలు అని అప్పుడు నిర్ణయించిరి. ఈ రేటు ఎక్కువ. 16 పెన్నీలు ఉండుట సహజమట! ఆ మాటకు అర్థము అది చెప్పువారికే తెలియును. ఈవాదము సరిలేదు, అని ప్రొఫెసరు చబ్లానీగారు ఆసమయములోనే సకారణముగ నిరూపించియుండిరి. దేశపరిస్థితి 1927 వ సంవత్సరముకంటె ఇప్పుడు బాగున్నది. గత అయిదు సంవత్సరములనుండి ఆర్థిక పరాక్రమముగల దేశము లనేకములు తికమకలాడినను హిందూదేశము తలయెత్తి తిరుగుచునే యున్నది.

ఇప్పుడు రూపాయివిలువ తగ్గించినచో మన దేశపు ఎగుమతులు హెచ్చునని, బంగారుఎగుమతి తగ్గునని, సరకుల వెలలు హెచ్చునని సంయుక్తవాణిజ్య సంఘాధ్యక్షులగు క్లైటాన్ ప్రభృతులు ఆశించుచున్నారు. వీరి వాదములోని సత్యాసత్యములను విమర్శించెదను.

ఇతర పరిస్థితులు ఏవియు ఆవంతయయినను మార్పుచెందనిచో రూపాయివిలువ తగ్గించిన యెడల, ఎగుమతి హెచ్చుననుమాట వాస్తవమే కాని గత అయిదేండ్ల అనుభవమునుబట్టి మన దేశపు ఎగుమతులు నాణెపు విలువపై ఆధారపడలేదని స్పష్టపడినది. నాణెమువిలువకంటె ఇతర పరిస్థితులమార్పులే ఎగుమతుల హెచ్చుతగ్గుదలలకు కారణభూతములని నిర్వివాదముగ తెలిసిపోయినది 1931 లో నాణెమువెల తగ్గినపుడు ఫ్రాన్సు, జర్మనీ, ఇటలీ, అమెరికా దేశములతో మన వ్యాపారము హెచ్చలేదు 1933 వరకు ఒటావా ఒడంబడిక అమలుకు రానందున దానిని ఒకకారణముగ యీసందర్భమున చెప్పుట సరికాదు. ఆయాదేశములు తాము దిగుమతి చేయు సరకులపై విధించిన విపరీతసుంకములు, ఇతర విధములైన వ్యాపార ప్రతిబంధకములే ఇందుకు సరియైన కారణములు.

బంగారుఎగుమతి

రూపాయికి 16 పెన్నీలు మారకపు రేటు విధించినచో బంగారుఎగుమతి తగ్గునని, అట్లు తగ్గుట దేశమునకు లాభమని కొందరిభావన. యుగయుగములుగా పూడ్చిపెట్టిన బంగారు దాచుకొనుటచేత ఎవరికి లాభము? చేతులు మారుచుండవలసిన వస్తువును పాతరవేసినందువల్ల ఫలమేమి? బంగారమువ్యాపారముకూడ ఇతర వ్యాపారములవంటిదే. ఇతరవస్తువులకంటె దీనియందు లాభము చాలయెక్కువ. దేశమునకు ధనము గావలసిన సమయములో, విదేశీయులు యెక్కువ వెలపెట్టి బంగారు కొనుటకు సిద్ధపడియుండునపుడు, దాచిపెట్టుకొన్న బంగారమును లాభమునకు 'అమ్ముకొనుటకన్న మంచిపని యుండదు. 1900 సంవత్సరము మొదలు నేటివరకు ఇండియాలో 800 కోట్ల విలువగల బంగారము వ్యవహారము లోకమునకు బాహ్యమయిపోయినది ఇందులో మూడవవంతే నేటివరకును ఎగుమతి అయిన బంగారము కాబట్టి బంగారు ఎగుమతి దేశమునకు ఆర్థికముగ లాభకారి. ఇతర ఏదేశములలో మూలధనముగ బ్యాంకులు దాచిపెట్టిన బంగారువిలువతో నీదేశములోని బంగారును పోటీపెట్టి చేసెడు వాదన పరిశీలనకు నిలువదు.

వస్తువుల వెలలు

ముడిదినుసుసరకుల వెలలకును, తయారైన సరకుల వెలలకును కల వ్యత్యాసములచేత దేశముయొక్క ఆర్థిక దార్ఢ్యము హైన్యమునొందుచుండును. క్రమక్రమముగ ప్రపంచ ఆర్థిక పరిస్థితి బాగుపడినప్పుడే ఇట్టి దుస్థితికి మోక్షము

కలుగును కాని, రూపాయివిలువ తగ్గించుట కాదు దీనికి తగినమందు. ఇతర దేశముల, సరకుల వెలలు హెచ్చకుండు విధానములను సంకల్పించు చుండగా హిందూ దేశమున మాత్రము ఇట్టి విషమ ప్రయత్నములు చేయుట చూడ విచిత్రముగ కనుపించును. వస్తువులు కావలెనను కోరిక ప్రబలవలయును కొనగోరువారి సంఖ్య హెచ్చ వలయును. ఇందుకు ప్రజలయందు ఉద్యోగము హెచ్చవలయును. వెలలు హెచ్చ వలయునన్న ఉద్యోగము హెచ్చించుట సాధు మార్గము కాని మారకపు రేటు తగ్గించుట కాదు. హఠాత్తుగ రేటుతగ్గించినపుడు వెలలు కొంత హెచ్చుననియే వాదముకొరకు ఒప్పుకొన్నను అందుచేత ఇండియాకు లాభమున్నట్లుకనబడదు. స్టర్లింగ్ విలువ నూటికి 18 వంతులు తగ్గినపుడు సరకుల వెల 8 వంతులు మాత్రమే హెచ్చినది. అదేకాలమున యిండియాలో సరకుల వెల 5 వంతులు మాత్రమే హెచ్చినది. ఇంగ్లాండు తయారుచేయు సరకులలో నూటికి 50 వంతులు ఎగుమతియగును. ఇండియాలో తయారైనవి నూటికి 5 మొదలు 7 వంతులే ఎగుమతియగును. కాబట్టి మారకపు రేటు తగ్గుట వలన ఇండియాకు కలిగెడి సద్యఃప్రయోజనము అతిస్వల్పము. ఆస్వల్పప్రయోజనముకూడ అధిక వడ్డీలకు అప్పిచ్చు షావుకార్లును, దలార్లును సంపాదించుకొందురే కాని వ్యవసాయదార్ల వరకు ప్రసరింపజాలదు.

మన దేశమున వ్యవసాయదార్లలో ఎగుమతి కొరకు పండించువారి సంఖ్య స్వల్పము. తాము తినుటకొరకు పండించువారిసంఖ్య అధికము. వెలలు హెచ్చినపుడు యీ అధికసంఖ్యాకుల కడుపు కొట్టినట్లగును. చాలమంది కూలినాలిచేసి జీవించువారికిది దుర్భరమై దేశసౌభాగ్యమునకే పర్యవసానమున ఆటంకము కలుగును.

వచ్చినమట్టుకే లాభము అని కొందరన వచ్చును. కాని లాభములకన్న నష్టములే ఎక్కువ అగుటవల్ల యీ వాదము కేవల దుర్బలము.

విలువతగ్గింపువలన నష్టములు.

1. ఇంగ్లాండులోని బాకీలకు సవరను ఒకటికి రూ 13-5-0 మాత్రమే మన మిప్పుడు పంపు చున్నాము. రూపాయివిలువ తగ్గినచో సవరను ఒకటికి 15 రూపాయిలు అచ్చుకొనవలసి యుండును.

కేంద్ర ప్రభుత్వముపై భారము భరింపవలసి రాగానే రాష్ట్రములకిచ్చెడిగ్రాంట్లు తగ్గిపోవును అందుచే గ్రామోద్ధరణప్రయత్నములు ఆగి పోవును. కొత్తకొత్తపన్నులు విధింపవలసివచ్చును.

2. ప్రభుత్వమునకు పైవిధమున ఆర్థిక దిక్కులు వచ్చినచో, వారచ్చుకొనవలసిన బాకీలపై వడ్డీలు పెరిగిపోవును. ఆ భారమంతయు దేశమే కదా భరించి అనుభవింపవలయును.

3. స్వదేశ లాభమును మాత్రమే యోచింపక ఇతరదేశములకు నష్టము కలిగించెడి యీ ప్రయత్నమును చూచి విదేశీయులు ఊరకుండరు. వారు ప్రతిక్రియలు పన్నుదురు. సరకు దిగుమతులపై నిషేధములను హెచ్చింతురు. వ్యాపారమే తగ్గిపోవును. వ్యాపార బాహుళ్యము దేశమునకు క్షేమము కాని, వ్యాపార దైన్యము కాదు.

4. బ్రిటను, జపాను దేశములతో హిందూ దేశము చేసికొనిన ఒడంబడికలు మార్పుచెంద నున్నవి. ఇట్టిస్థితిలో మారకపురేటు తగ్గించుటకు వారొప్పుకొనక మన దేశమునకు నష్టకారణమగు షరతులను కోరెదరు. వారితో వ్యాపారము

మనము నిరాకరించలేము. కాబట్టి వారిషరతులకు ఒప్పుకొన్నను నష్టము. ఒప్పుకొనకున్న అసలు వ్యాపారమునకే ప్రమాదము.

5. రూపాయివిలువ తగ్గించి ధనమార్జించెడి పద్ధతి వ్యాపారస్థులు రుచి చూడగానే ఇదే బాగున్నదని మరిమరి తగ్గింపచూతురు. ఈఅధో మార్గమున మనము జారిపోవుట కారంభించితి మేని ఎక్కడ పోయి నిలుతుమో ఎవ్వరును చెప్పజాలరు.

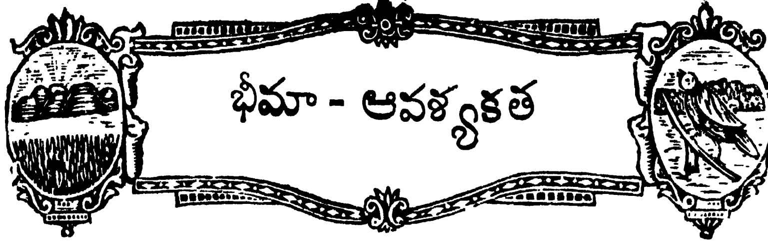
ఫలశ్రుతి

కాబట్టి ఇన్నినష్టములకు ఆకరమగు విధానము ననుష్ఠించుట సరియా? ఫ్రాన్సు మొదలయిన దేశములు చేయలేదా అనిన అక్కడి విషమపరిస్థితులకును ఇక్కడి పరిస్థితులకును కొండలంత భేదములున్నవి. ప్రపంచమున ఇండియా దేశ ఆర్థికగౌరవ మిప్పుడు ఉన్నతదశయందున్నది. మహాపరాక్రమవంతములగు దేశములు సహితము పొందలేని పరపతిలాభము, మన దేశము కొలదిసంవత్సరములలో పొందగలుగుచున్నది. వ్యాపారము విజృంభించుచున్నది. వ్యాపారబాధకములగు నిషేధములను విదేశములు తొలగించినతోడనే మన వాణిజ్యము మరింత వృద్ధికాగలదు. ఇట్టి పరిస్థితులలో మనము రూపాయివిలువ తగ్గింతుమని ప్రస్తావించి మాటలాడుటకూడ ప్రమాదకరమే అగును.

(జనవాణి 3-11-36)

(201 వ పేజి తరువాయి)

తప్పని నిరూపిస్తూ ఏజంట్లకు యీ వృత్తివిద్యకు సంబంధించిన విజ్ఞానమునకున్నూ, లైసెన్సునకున్నూ, యత్నించిన రిబేటుకు అంతగా తావుండదని సలహానిచ్చారు. ఈ సలహాను అంతగా పాటించక రిబేటుయిచ్చే యేజంట్లను ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ప్రకారం శిక్షాపాత్రులను చేయాలనే భీమాతత్వవేత్త లున్నారు. అట్టి వేత్తలలో బాగా చాటగలిగే భీమాపండిత సంతానంగారే ప్రస్తుతంలో బాగా కనబడుతున్నారు. వీరినే మిగతావారు అనుసరించితే అనుసరించవచ్చు. అంతేనేగాని సంతానంగారు అన్నది బాగా లేదని చెప్పే ఏ ఇతరభీమాకంపెనీ కార్యనిర్వాహకులు ఇంతవరకు కనబడరు. దీనినిబట్టి ఆలోచించితే ఏమికనబడుతోందనగా బలసిన కంపెనీల పద్ధతులనే తాళం వేయకపోతే బక్క కంపెనీలు తమబక్కతనం ఎక్కువవ్వల్లనై అసలే నిలువలేక ఎప్పుడు పడిపోతామో అను భయంతో నోరుమూసుకుని పూరుకుంటునట్లు కనబడుతుంది. కంపెనీలమాట ఎటున్నా, ఏజంట్ల సంఘాలవారు యీవిషయములో లైసెన్సునకున్నూ యిందుకు సంబంధించిన విజ్ఞాన వ్యాపకమునకున్నూ, తగిన కట్టుదిట్టాలు రాబోవు ఇన్సూరెన్సు సవరణ చట్టంలో చేయించుటకు కృషిచేయవలసివుందని గ్రహింతురుగాక.

భీమా - ఆవశ్యకత

మానవుని విరోధులు - ప్రమాదములు, ప్లేగు, కలరా వగైరాలు.

ప్ర మా ద ము లు.

లాహోరు, 23 సెప్టెంబరు, 36:—

లాహోరునకు పదిమైళ్ళదూరమున, ముల్టాన్ రోడ్డుమీద, ప్రయాణీకులతో నిండియున్న రెండు లారీలు ఢీకొని తిరుగబడెను. ప్రయాణీకులలో చాలామందికి ప్రమాదమైన గాయములు తగిలినవి.

*   *   *   *

కాశీ : 9 సెప్టెంబరు, 36:—

గంగానదిలో పడవ మునిగిపోవుట:—

చతామీ గ్రామమువద్ద, గంగానదిలో, ప్రయాణీకులతో నిండియున్న పడవ తిరుగ బడి మునిగిపోయెను. ముగ్గురు పడవవారు ప్రయాణీకులలో కొద్దిమంది మాత్రము ప్రమాదము నుండి తప్పించుకొనగలిగిరి. మిగిలినవారు ప్రవాహములో కొట్టుకునిపోయి మరణించిరి.

*   *   *   *

జారియా 20 సెప్టెంబరు, 36:—

జీవించియుండగనే పాతిపెట్టబడుట:—

బీహారీలో నిలూరి పతూరి కాలరిలో సాయంత్రము 6 గం॥ సమయమున, పనివాండ్రు ఒక స్తంభమును గోయుచుండగా, గని కూలి చాల మందికి ప్రమాదకరమగు గాయములు తగిలి పలువురు మరణించిరి.

*   *   *   *

7 లక్నో, సెప్టెంబరు, 36:—

లక్నోయందు ఒక పెద్దగోడ పగిలిపడుటచే, ఒకడు మరణించెను. నలుగురుకు బలమగు గాయములు తగిలెను.

*   *   *   *

లక్నో, 14 సెప్టెంబరు, 36:—

లక్నోలో 5 గంటలలో 14 అంగుళముల వర్షము కురిసి, సుమారు 100 యిండ్లు కూలి సుమారు పదకొండుమంది మనుష్యులు చనిపోయిరి.

*   *   *   *

హైదరాబాదు, 12 సెప్టెంబరు 36:—

మోటారు నూతులో బడుట :

హైదరాబాదులో అడిగమెంటు రోడ్డుమీద మోటారు పోవుచూ, కంట్రోలు తప్పి, ప్రక్కనున్న ఒకపెద్దబావిలో పడి మునిగిపోయెను. మోటారులో నున్నవారందరు వెంటనే మరణించిరి.

*   *   *   *

మద్రాసు, 12 సెప్టెంబరు, 36:—

మెట్టుకులం అనుగ్రామములో, పూనమల్లి వద్ద, మోలవన్, అను నలుబదేండ్లయువకుడు, బండిక్రింద పడెను. బలమైనగాయములు తగిలెను.

*   *   *   *

బొంబాయి:—

పాడీలో, మందుగుండుసామాను తయారు చేయు ఫ్యాక్టరీలో, ఏదో ప్రమాదకరమైన వస్తువు పగిలినందున చాలమందికి ప్రబలమైన

గాయములు తగిలెను. ఒకమనిషి వెంటనే మరణించెను.

*   *   *   *

25 సెప్టెంబరు 36:—

రాజఖార్సవన్ స్టేషనులో ప్రమాదకరమగు ఒకవస్తువు పగిలి చాలమందికి బలమగు గాయములు తగిలి ఒకమనిషి వెంటనే మరణించెనని అసిస్టాంటు ట్రాన్సుఫోర్టేషను ఆఫీసరు తెలిగ్రాము నిచ్చిరి.

*   *   *   *

కలరా, ప్లేగు వగైరా!

17 షేక్కోట: సెప్టెంబరు 39:—

షేక్కోటయందు కలరా ఉపద్రవముగా వ్యాపించియున్నది. సెప్టెంబరు నెలలో 12 వ తారీకులోపల పదునారుగురు యీవ్యాధివల్ల మరణించిరి.

*   *   *   *

27 పాల్ఘట్ సెప్టెంబరు 1936:—

ఈపురమునందు కలరా ప్రబలముగా వ్యాపించి చుట్టు ప్రక్కలనున్న అగ్రహారములకు కూడ ప్రాకుచున్నది. ప్రతి దినమున పలువురు మరణించు చున్నటుల వార్తలు తెలియుచున్నవి.

*   *   *   *

అంబసముద్రము 21 సెప్టెంబరు 1936:—

ఈవూరునందు కలరా ప్రబలముగా ప్రాకి ప్రతిదినమున నలుగురు లేక అయిదుగురు చనిపోవుచుండిరని తెలియుచున్నది.

*   *   *   *

కేలికట్ 16 సెప్టెంబరు 1936:—

ఈప్రదేశమున కలరా తీవ్రముగా వ్యాపించినది. కోదుంబా, కోడువయూరు, పోల్పల్లి, పెనయూర్, మొదలగు గ్రామములయందు తీవ్రముగా పాకుచున్నది. కలరా తగిలిన 21 మందికి పదకొండుగురు చనిపోయిరి.

*   *   *   *

ప్లేగు:—రయాడ్రిగల్లో ప్లేగు విపరీతముగా ప్రబలి 75మందికి68గురు చనిపోయిరని తెలియుచున్నది.

*   *   *   *

మద్రాసులో డిఫ్తేరియారోగము:—

ఈనెలలో 13 డిఫ్తేరియా రోగులలో ఒక మనిషి చనిపోయెనని తెలియుచున్నది.

మెత్తుపాలయం, నెల్లూరు, సౌత్ ఆర్కాటు, తిరుచునాపల్లి, తంజావూరు, రామ్నాడు, తిన్నవేలీ, అనంతపూర్, చిత్తూరు, సేలం, కోయంబత్తూరు, విశాఖపట్టణము, కృష్ణా, చంగల్పట్, సౌత్కనరా, మలబారు, చెన్నపురి, మొదలగు జిల్లాలయందు ఈ జబ్బు విపరీతముగా ప్రబలిపోయినది.

మసూచికము:— తిన్నల్వేలీ, మలబారులలో మసూచికము చాల విపరీతముగనున్నది.

చెన్నపురి రాజధానిలో 18 సెప్టెంబరు 1936 సంllములో తయారుచేయబడిన లెక్కలు యీ క్రిందరీతిగ నున్నవి.

కలరా	908 మందికి	504గురు	మరణించిరి-
మసూచికము	119 ,,	23 ,,	,,
ప్లేగు	15 ,,	14 ,,	,,

(ఇండియన్ పాలసీహోల్డరు)

తనువులు శాశ్వతములుగావు. ఏరోజునకు, ఏనిమిషమునకు ఏమివచ్చునో ఎవ్వరికిని తెలియదు. మీకుటుంబములు ఆర్థికముగ మీపై ఆధారపడియున్నవి. మీరులేనిదే మీకుటుంబమునకు రాబడి లేదు. కనుక మీజీవితములను ఆర్థికముగ బలపరచవలసిన ఆవశ్యకత గలదు. అటుల చేయవలెనన్న మీజీవితములను భీమాచేయుటచే ఆవశ్యకత తీరగలదు.   (సంపాదకుడు.)

భీమా సమాచారములు
(Insurance News)

శ్రీ॥ వి. డబ్ల్యూ. తంబియాగారు :

ఓరియంటల్ గవర్నమెంటు సెక్యూరిటీ లైఫ్ అస్యూరెన్సుకంపెనీ లిమిటెడు, బొంబాయి, యొక్క మలయా బ్రాంచి శకట్రెటరీగారగు శ్రీయుత వి. డబ్ల్యూ. తంబియాగారు, 45 వ యేట, ఆగస్టు 29 వ తారీకున కాలధర్మము నొందిరని తెలుపుటకు మే మెంతయు చింతిల్లు చున్నాము.

కౌలాలంపూర్‌నందు అఖండమైన వ్యాపారమును సంపాదించుటకు శ్రీ తంబియాగారి నిరంతర కార్యదీక్షయే కారణము. ఆపూరునందు ఓరియంటల్ కంపెనీయొక్క బ్రాంచిఆఫీసునకు గాను కట్టిన భవనము వీరి అధ్వర్యముననే కట్ట బడెను. వీరి మరణమువల్ల ఓరియంటల్ కంపెనీ వారికి దీరని లోటు వాటిల్లినది. భగవంతుడు వారి ఆత్మకు శాంతి నొసంగుగాత.

* * * *

మాడరన్ ఇండియా లైఫ్ అస్యూరెన్సు కంపెనీ లిమిటెడువారున్నూ, యునైటెడ్ అస్యూరెన్సుకంపెనీలిమిటెడు వారున్నూ, హిందూ దేశపు భీమాచట్టము ననుసరించి గవర్నమెంటువారికి కట్టవలసిన డిపాజిటు మొత్తములను డిపాజిటు చేయకపోవుటచే గవర్నమెంటువారు సదరు రెండుకంపెనీలవారికి నోటీసులను యిచ్చియుండిరి. వెంటనే యునైటెడు అస్యూరెన్సువారు రు 50,800 లు, మాడరన్ ఇండియా లైఫ్ అస్యూరెన్సుకంపెనీ లిమిటెడువారు రు 63,500లు విలువగల ధరావతులను డిపాజిటుచేసియుండిరి.

* * * *

యఱ్ఱాప్రగడ సత్యనారాయణమున్షీ గారిపై కేసు:

యఱ్ఱాప్రగడ సత్యనారాయణ అను నొక యువకుడు గ్రేట్ ఓరియంటల్ బ్రిటీష్ ఇన్సూరెన్సు కంపెనీ ఏజంటునను మిషతో, రాజమహేంద్రవరమునందు ప్రీమియములను, అడ్మిషనుఫీజులను వసూలు చేయుచున్నట్లు తెలియవచ్చినది. పోలీసువారికి యీవార్త తెలియగానేవారు తీవ్రమగుచర్యనుతీసుకుని వాకబుచేయగా బొంబాయి నగరమునందు, గ్రేట్ ఓరియంటల్ బ్రిటిష్ ఇన్సూరెన్సుకంపెనీ అను కంపెనీ లేనే లేదని తెలియవచ్చెనట. 420, 466, 471 I. P C సెక్షనులక్రింద నేరస్తునిపై కేసు తేబడెను. రాజమహేంద్రవరపు అసిస్టాంటు సెషన్సు జడ్జిగారు కేసును విచారించుచున్నారని తెలియుచున్నది.

* * * *

జపానులో భీమావ్యాపారాభివృద్ధి :

ప్రధమమున జపాను దేశములో 1879 సం॥లో ఒక మేరిన్ కంపెనీ యొకటి స్థాపింపబడెను. జీవిత భీమావ్యాపారము 1881 సం॥లోను, అగ్ని భీమా 1888 సం॥లోను, ప్రమాదపు భీమా, 1911 సం॥లోను, ప్రారంభింపబడెను. ఇప్పుడు జపానులో 47 దేశీయకంపెనీలు 33 విదేశీయ కంపెనీలు పనిచేయుచున్నవి. 33 విదేశీయ కంపెనీలలో 19 కంపెనీలు యింగ్లీషువారివి, 7 కంపెనీలు డొమినియన్, కాలనీలు, మొదలగువారివి, 3 కంపెనీలు అమెరికావారివి, 2 చైనావారివి, 1డచ్చివారిది. జపాను దేశపుకంపెనీలవారు మూడు విధములగు భీమావ్యాపారమునుచేయుచున్నారు. (1) ఇండస్ట్రియల్ ఇన్సూరెన్సు; (2) నిర్బంధక ప్రమాద, ఇన్సూరెన్సు; (3) జీవిత భీమా వ్యాపారము. ప్రస్తుతము ఈదేశమువారు భూకంపపుభీమావ్యాపారమునుగురించితీవ్రముగా ఆలోచించుచున్నారు.

జపాను దేశమువారి భీమావ్యాపారమంతయు

విదేశీయ, ముఖ్యముగా ఆంగ్లేయమార్టలిటీ టేబిలు ననుసరించి పనిచేయుచున్నది. ఈ దేశములో సాధారణముగా క్షయరోగమువల్ల మరణించు సంఖ్య అధికముగా నున్నది. 1933-34 సం॥పు లెఖలను తెలుపు పట్టీని చూచిన నూటికి 18.5 మంది పురుషులు, నూటికి 15.4 మంది స్త్రీలు, క్షయరోగముచే మరణించుచున్నట్లు తెలియుచున్నది.

ఈ దేశమువారు 1914 సం॥లో మోటారు ఇన్సూరెన్సు వ్యాపారమును ప్రారంభించిరి. 1933-34 సం॥లో మోటారుకారులను ఇన్సూరు చేసినసంఖ్య టోకియోలో రిజిష్టరీఅయిన మోటారులసంఖ్యలో సగమునకు మించియున్నట్లు తేలుచున్నది.

విదేశభీమాకంపెనీలు జపానుదేశములో జీవిత భీమావ్యాపారమును చేయవలెనన్న 1900సం॥పు సూపరువిజన్ చట్టము ననుసరించి 150,000 యెన్నులను తదితర భీమావ్యాపారములను చేయవలెనన్న 100,000 యెన్నులను డిపాజిటు చేయవలెను. (ఇండియన్ పాలసీ హోల్ డర్)

* * * *

పీసపాటి పున్నకోటయ్యగారు, యింతవరకు పనిచేయుచున్న ఇండస్ట్రియల్ అండ్ ప్రూడెన్షియల్ ఇన్సూరెన్సుకంపెనీ ఏజన్సీకి రాజానామా నిచ్చి భారత, ఇన్సూరెన్సుకంపెనీకి ఏజంటుగా పనిచేయుచున్నారని తెలియుచున్నది.

* * * *

వీపువిలువ 50,000 డాలర్లు:—

ప్రఖ్యాతగాయకురాలు, పేరుపొందిన అభినేత్రి, గెర్ట్రూడ్ నీశెన్ అను నామె తన వీపును 50,000 డాలర్లకు ఇన్సూరు చేసినదట. ఈవిడవీపుతో సరిపోల్చదగిన లావణ్యముగల వీపు మరొక అందకత్తె కెవరికి లేదట. అందుచే "లాయడ్సు ఆఫ్ లండన్" (ఇన్సూరెన్సుబ్రోకర్లు) 50,000 డాలర్లకు ఈవిడవీపు ఇన్సూరుచేసిరట. "గీతలుపడినా, గాయాలుతగినా, ఎండకువాడినా, అగ్నివల్లను, నీటివల్లనూ, ఎల్లవేళలా దేనివల్ల కూడా ప్రమాదము కలుగకుండా" హిరణ్యాక్షునివరంలాగ సంరక్షింపబడుతున్నది, యీమె వీపు.

(ఆంధ్రపత్రిక)

* * * *

ఇన్సూరుచేసిన యిల్లు కాలిపోయినది:—

ఒక ఇల్లు అగ్నిఅంటుకుని కాలిపోయినది. ఇద్దరు బ్రిటిష్ బ్రహ్మచారులకు కొంచెము గాయములు తగిలినవి. ఆయింటిని రు 35,000 లకు ఇన్సూరుచేసిరి ఇంటివలన నష్టము రు 21,000లు అని తేలినది. (జనవాణి)

* * * *

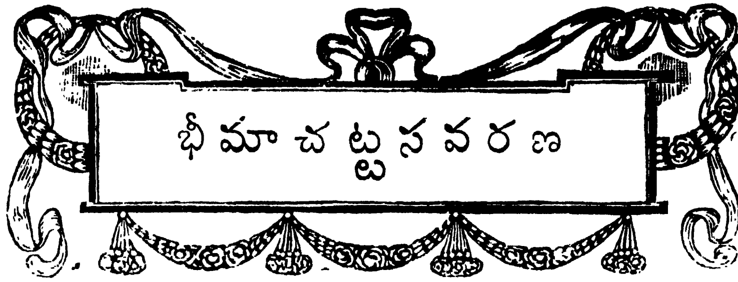
ప్రపంచముయొక్క వయసు:—

ప్రపంచముయొక్క వయసును గూర్చి ఖగోళశాస్త్రజ్ఞులలో అభిప్రాయభేదములు గలవు. "ప్రపంచము యిప్పుడెటు లున్నదో అటులనే 10,000,000,000,000 సంవత్సరములనుండియును నిలిచియున్నది." అని బ్రిటనుదేశీయుడగు సర్ జేమ్సుజీన్సుగారు తెలిపిరి.

"ప్రపంచము 20,000,000,000 సంవత్సరములనుండి మాత్రమే నిలచియున్నది." అని అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములలో హార్వరుడు విశ్వవిద్యాలయమునందు ప్రొఫెసరుగా నున్న డాక్టరు బాకుగారు తెలిపిరి. ఇవి రెండును గూడ మనకు అగ్రాహ్యములుగానే యున్నవి. జీన్సుగారి అంచనాలోకంటె, బాకుగారి అంచనాలో 100 కి ఒకటివంతున తక్కువగా నున్నది.

(ఆరోగ్యపత్రికాశిక)

* * * *

శ్రీయుత వి. సుబ్రహ్మణ్యంగారు, బి. ఏ.

ఇన్సూరెన్సు ఎక్స్పర్టుకమిటీ తన పనులను చక్కగా నెరవేర్చుచున్నదనియు, ఈ నెల మూడవవారము ఆఖరున తన పనిని సమాప్తి చేయునని ఢిల్లీనుండి వార్తలు తెలియవచ్చినవి. కమిటీవారు చేసిన నిర్ణయములు ఏకగ్రీవముగా లేవు. ఇండియన్ కంపెనీ లనియు, నాన్ ఇండియన్ కంపెనీలనియు ఈ కమిటీ రెండు చీలికలుగా విడిపోయిన దనుట అతిశయోక్తిగాదు. తన జీవితమంతయు ఒక విదేశ కంపెనీతో సంపర్కము కలిగియున్నట్టియు, ఈ మధ్యనే ఆ పనినుండి విరమించినతరువాత ఒక యిండియన్ కంపెనీ బోర్డుమెంబరుగా జేరినట్టియు, సర్ ఫిరోజ్ సేత్నాగారు, నాన్ఇండియన్ కంపెనీలకు తీవ్ర పక్షపాతిగ నుండుట వాటియొక్క అదృష్టమని జెప్పవచ్చును. ఇండియను కంపెనీల ప్రతినిధు లేమైన సలహాలు చెప్పినట్లైతే విదేశకంపెనీలున్ను, సర్ ఫిరోజ్ సేత్నాగారున్నూ, అభ్యంతరములు చెప్పుచున్నారు. ఇండియన్ల అవసరములను బలపరచు బలమైన కార్యకారణములు, వానికి సంబంధించిన అంకెలు, ఇండియన్ కంపెనీలవారు చేకూర్చి యుంచుటచే సర్ ఫిరోజ్ గారి ప్రవృత్తివల్ల వారి కేవిధమైన నష్టము గలుగదు.

విదేశీయులు పూర్తిగా ఓడిపోయిరి:—

ఈ నెల 10 వ తేదీని సర్ ఫిరోజ్ సేత్నాగారు డైరెక్టరుగా యున్న ఒక యిండియన్ యిన్సూరెన్సు కంపెనీయొక్క యూరోపియన్ జనరల్ మేనేజరు, కమిటీవారి యెదుట అద్భుతమైన సాక్ష్యమొసగెను. ఇన్సూరెన్సు కంపెనీల మీద అవసరమగు యాజమాన్యము కలిగియుండుటకు లైసెన్సుపద్ధతి పెట్టవలెనని ఆయన చెప్పెను. ఇండియన్ కంపెనీలకంటె నాన్ఇండియన్ కంపెనీలు ఎక్కువ మొత్తములు డిపాజిటు కట్టవలెనని ఆయన అభిప్రాయపడెను. ఆయన చెప్పిన విషయములో యధార్థమును గ్రహింపలేక సర్ ఫిరోజ్గారు, నాన్ఇండియన్ కంపెనీల ప్రతినిధులు చాలసేపు ఆయనను క్రాసు ఎగ్జామినేషను చేసినట్టు తెలియుచున్నది. ఇండియన్ కంపెనీలకు నాన్ఇండియనుకంపెనీలకు తారతమ్యము చూపినట్టయితే విదేశములలో మనకు ప్రతిక్రియచేయుదురన్న సంగతి మనకు తెలుసునని చెప్పిరి. ప్రస్తుత పరిస్థితులను ఆయన పరిశీలించి విదేశములలో ఇండియన్ కంపెనీలనుండి డిపాజిటు మొత్తములను ఎక్కువచేసే సూచనలేమీ లేవని ఆయనగ్రహించెను. విదేశకంపెనీలనుండి ఎక్కువడిపాజిటువసూలు చేసే పద్ధతి బ్రిటీషుకాలనీలలోనుయింకాఅనేక దేశములలోను అమలులో నున్నవి. ఇండియన్ కంపెనీలుగాని, బ్రిటిష్కంపెనీలుగాని ఆ దేశములో ఇన్సూరెన్సు వ్యాపారముచేసినను, యికముందు చేయ దలపెట్టినను ఆకంపెనీలవద్దనుండి ఎక్కువ డిపాజిట్లను వసూలుజేయుదురు.

ఓరియంటల్ లైఫ్ ఆఫీసు మేనేజరుగా రగు శ్రీయుత జోన్సుగారు ఇకముందు యిరువదిసంవ

త్సరములవరకునూతన విదేశీకంపెనీలను హిందూ దేశములో వ్యాపారము చేయనీయకుండా, ఇండియన్ కంపెనీలకు రక్షణ యొసగుట ముఖ్య మని నొక్కి వక్కాణించిరి.

ఇన్సూరెన్సు ఎక్స్పర్టుకమిటీ, విదేశకంపెనీలు చేయుపనిని గూర్చి విచారించిరి. సెక్యూరిటీ డిపాజిటుకు సంబంధించిన రూల్సు యిండియన్ కంపెనీలతోపాటు, విదేశకంపెనీలకు గూడ అన్వయించేలాగున చేయడమే కాకుండా, కమిటీలో మెజారిటీవారు విదేశకంపెనీలమీద కొన్ని నిర్బంధములు చేయుటకు అంగీకరించిరి.

కంపెనీల వేల్యుయేషను విషయములో కొందరు సలహాయిచ్చినట్టుగా యధావిధిగా, వేల్యుయేషనును నిర్ణయించే స్టాట్యుటరీరూల్సు ఏమీ ఉండకూడదని నిర్ణయించిరి. కమిటీవారు, పెట్టుబడి విషయము ఆలోచించి ఫండ్సులోనుండి నూటికి కొంతచొప్పునమాత్రము గవర్న మెంటు సెక్యూరిటీలకు పెట్టుబడిపెట్టవలెననిరి. ఫండ్సుపెద్ద మొత్తముల విషయములో కంపెనీయొక్క అంతరంగిక వ్యవహారములలో యెక్కువ జోక్యము కలిగించుకొనుట ఇన్సూరెన్సు వ్యాపారమునకు అనర్థదాయకము గాన, కంపెనీలు యిష్టప్రకారము చేసికొనవచ్చునని నిర్ణయించిరి.

ఇండియన్ ఇన్సూరెన్సు లెజిస్లేషను విషయమై సలహాలిచ్చుటకుగాను నియమింపబడిన డఫ్‌కమిటీవారు తమ రిపోర్టును ప్రచురించిరి. 1912 సం॥పు ఆరవ చట్టమును పూర్తిగామార్చి దానిలో ముఖ్యమైన మార్పులు తీసుకొని రావలశినదిగా వారుకోరిరి. ఇండియన్ ఇన్సూరెన్సు చట్టములో పట్టాదార్లకు యిప్పటికంటెఎక్కువ హామీవుండులాగున రూల్సు మార్చవలశినదని గవర్న మెంటువారు ప్రత్యేకముగా ఒక యిన్సూరెన్సు డిపార్టుమెంటును స్థాపించవలసినదనియు లైసెన్సు కంపెనీలను గవర్న మెంటు కంట్రోలులో వుంచవలసినదనియు అమూల్యమైన సలహాల నొసంగిరి. ఆరిపోర్టులో ఇండియన్ ఇన్సూరెన్సు మాదిరి బిల్లునుకూడ వారు దాఖలుచేసిరి.

ప్రస్తుతము అమలులోనున్న యాక్టు ఇంగ్లీషు పద్ధతుల మీద నడుచుచున్నదిగాబట్టి హిందూ దేశపు పరిస్థితులకు సరిపోదని కమిటీవారు అభిప్రాయపడిరి. వారులైసెన్సు పద్ధతి అమలు జరుపుట అవుసరమని తోచినప్పుడు ఇండియన్ కంపెనీలు విదేశ కంపెనీలుకూడ విధిగా గవర్న మెంటు వద్దనుండి లైసెన్సు పొందవలెనని సూచించిరి. ఏదైనా విదేశ కంపెనీలు దేశీయ కంపెనీలకు సహాయము చేయని పక్షమున ఆకంపెనీలకు కౌన్సిలుతో కూడిన గవర్నరు జనరల్ లైసెన్సు యివ్వకుండా ఆపుదల చేయవచ్చును. ఈరోజులలో కుక్కగొడుగుల మాదిరి కంపెనీలు చాలా బయలుదేరుచున్నందున వాటిని అరికట్టుట కొరకు గవర్న మెంటు లైసెన్సు యిచ్చే ముందుకొంత డిపాజిటు పుచ్చుకోవలెను. విదేశ కంపెనీల వద్దనుంచి యింకా యెక్కువ డిపాజిటు పుచ్చుకోవలెను. విదేశములలోనున్న హిందూ దేశపు కంపెనీలకు విదేశకంపెనీలు ఏవిధమైన స్పర్ధలు వత్తిడి చూపకూడదని శాశించవలసినదిగా కమిటీవారు అభిప్రాయపడిరి. విదేశ కంపెనీలు మన దేశములో చేసే వివిధమైనఇన్సూరెన్సు శాఖలలో ఏవిధమైన ఒడిదుడుకులు వచ్చినా కాపుదలకోసం ఆయాకంపెనీలకు వచ్చిన ఆదాయంలోనుండి కొంతభాగము రిజర్వుగా వుంచవలెనని సూచించిరి. ఏజంట్లును ఇన్సూరెన్సు బ్రోకర్లును యెక్కువ రిబేట్లుయివ్వకుండా వారలకుకూడ రిజిస్ట్రేషను పద్ధతి అమలులో పెట్టవలెననికూడ తేల్చిరి.

పట్టాదారుల ప్రాతినిధ్యము:

ప్రొప్రయిటరీ లైఫ్ఇన్సూరెన్సు కంపెనీల మేనేజిమెంటులో పట్టాదారులకుకూడ కొంత ప్రాతినిధ్యములు యిచ్చుట అవసరముగాన పట్టాదారులందరు కలసి వారిలోనుండి ఒకరిని గాని యింకా యెక్కువమందినిగాని డైరెక్టర్లుగా ఎన్నుకొనుటకు హక్కు యిదివరలోనే యివ్వబడెను. జాయింటు స్టాకు కంపెనీలలో మాత్రం డైరెక్టర్లుగా యావజ్జీవిత పట్టాదారులు వుండుటకు చట్టరూపకముగా అంగీకరించి నట్లైతే అంత తెలివితక్కువ అసందర్భపు పనియుండదు. కనుక యావజ్జీవిత పట్టాదారులకు అటువంటి ప్రాతినిధ్యము లేకుండా చేయడమైనది.

కమిటీ మీటింగులలో కొంతమంది జీవిత పట్టాదారులనుకూడ కంపెనీ మెంబర్లుగా భావించుకొని వారికి వాటాదార్లకు ఉండేహక్కులు గూడా యివ్వమని కొన్ని సలహాలను చెప్పిరి. ఆలాగున చేసినచో అసలు వాటాదార్లకు నష్టమనిన్నీ ఇండియన్ ఇన్సూరెన్సు కంపెనీల అభివృద్ధికి అంతరాయమనిన్నీ, కాబట్టి వీలులేదనిన్నీ ఆసలహాలను త్రోసిపుచ్చిరి. కంపెనీలకువచ్చు లాభములు వాటాదారులందరు పంచుకొనుట అక్రమముగాన ఆపద్ధతిని గవర్నమెంటువారు నిరసించవలెను. ఇక ముందు ప్రావిడెంటు సొసైటీలమీద కూడ గవర్నమెంటుకు కంట్రోలుండేలాగున చట్టము మార్చవలెను. మెడికల్ లైఫ్ అస్యూరెన్సు ఒక సబ్జక్టుగాజేసి దానిని మెడికల్ స్కూళ్లలోనూ మెడికల్ కాలేజీలలోనూ పెట్టించుటకువిశ్వవిద్యాలయములు,గవర్నమెంటు వారు, శ్రద్ధవహించవలెనని కమిటీవారు కోరిరి.

ఇండియన్ కంపెనీలకు యెక్కువ రక్షణ వుండేలాగున రాబోవు యిన్సూరెన్సుచట్టము మార్చవలెనని వారు సూచించిరి.

సెంట్రల్ ఇన్సూరెన్సుకంపెనీలకు రక్షణ:—

విదేశకంపెనీలు స్వలాభమునే మూలసూత్రముగాపెట్టుకొని టారిఫ్పద్ధతులమీద(పరస్పర స్పర్ధ) కంపెనీలు నడుపుచున్నారు. కాబట్టి జనరల్ ఇన్సూరెన్సు వ్యాపారంలో ఇండియన్కంపెనీలకు ఆర్థికంగా చాలా నష్టము కలుగుచున్నది. విదేశకంపెనీలు 77 న్నూ, కేవలం బ్రిటీషువారి కంపెనీలు 70 న్ను, మనదేశంలో వ్యాపారం చేయుచుంటే దేశీయకంపెనీలు 15 మాత్రమే ఉన్నవి. దీనికి విదేశకంపెనీల కాంపిటేషన్ కారణమని స్పష్టముగా తెలుస్తోంది. గనుక గవర్నమెంటు డిపార్టుమెంటువారు టారిఫ్సంఘాల మీద యాజమాన్యము తీసుకొని ఆపరిస్థితులలో దేశీయకంపెనీలకు రక్షణ యివ్వవలసిఉంటుంది. అసలు మన దేశములో ఉన్న ఇన్సూరెన్సు వ్యాపారము సహజంగా తక్కువ; దాని అభివృద్ధికి ఇన్ని ఆటంకములున్నాయి. ఇకముందు 20 సం॥లవరకు ఏ విదేశ కంపెనీకూడ ఇండియాలో ఇన్సూరెన్సు వ్యాపారము చేయడానికి లైసెన్సు యివ్వకూడదు. గవర్నమెంటువారి కంట్రోలులోవున్న ఇన్సూరెన్సు వ్యాపారమంతా ఇండియన్కంపెనీలకు తిరిగి అప్పగించాలి. గవర్నమెంటుసహాయం పొందే ప్రతి సంస్థ, గవర్నమెంటు రక్షణ అనుభవించే ప్రతి పారిశ్రామికుడు కూడా వారివారి ఇన్సూరెన్సు వ్యాపారం ఇండియన్ కంపెనీలతో చేసేలాగున గవర్నమెంటు విధించాలి. ఇండియా వర్తక వ్యాపారముచేసే ప్రతి విదేశీకంపెనీకూడ ఇండియన్ ఇన్సూరెన్సు కంపెనీలతో రీ ఇన్సూరెన్సు చేసేలాగున గవర్నమెంటు కట్టుదిట్టములు చేయాలి. విదేశీకంపెనీలు జారీచేసే పట్టాల మీద అదనపుస్టాంపుడ్యూటీ గవర్నమెంటు విధించాలి. (ఇంగ్లీషునుండి తర్జుమా)

ఆరోగ్య మనగా అర్థమేమి?

(గుడ్ల మల్లిఖార్జునరావుగారు)

సాధారణముగా బాగుగా తింటూ తిరుగుచూ మందుకోసమై ఏవైద్యునివద్దకు పోనటువంటి మనుజుడు ఆరోగ్యవంతుడుగా కనబడుచున్నాడు. కాని కొంచెమాలోచించినచో ఈ అభిప్రాయముతప్పని తోచకమానదు. బాగుగా తింటూతిరుగుచున్నప్పటికి రోగపీడితులైయుండిన వారెందరో గలరు. వారు తాము ఆరోగ్యవంతులముగా నున్నామను దురభిప్రాయములోమునిగియున్నారు. ఎందువల్లననగా శరీరవిషయమై ఆలోచించలేనంత నిర్లక్ష్యభావములోనున్నారు.

నిజము విచారింపగా పూర్తిగా ఆరోగ్యవంతులైన మనుష్యులు ఈవిశాల ప్రపంచమందెచ్చటను లేరు. దేహదార్ఢ్యమును మనోదార్ఢ్యమును గలిగినవాడే నిక్కమైన ఆరోగ్యవంతుడని చెప్పవచ్చును. దేహమునకును మనస్సునకుగల సంబంధము ఎంత అన్యోన్యమైనదనగా వాటిలో నొకటి చెడిపోయిన రెండవదికూడ చెడిపోవును. గులాబీ పుష్పముయొక్క సాదృశ్యమును తీసికొందము. దాని రంగుకును వాసనకునుగల సంబంధమే దేహమునకున్ను మనస్సునకున్ను లేక ఆత్మకున్నుగల సంబంధమువంటిది. స్వాభావికమైన పుష్పమునకు చేతితో చేయబడిన కాగితపు పుష్పమునకు ముఖ్యమైన సువాసనను దానియందు తేజాలము. అదేవిధముగా కేవలము దృఢకాయుడుగ నున్నవానికన్న నిర్మలమనస్సు మంచి నడవడిక కలవానిని మనము స్వాభావికముగ ఎక్కువగా గౌరవింతుము. శరీరము ఆత్మ ఈరెండుగూడ ముఖ్యములైనవి. కాని మొదటిదానికన్న రెండవది ఎక్కువ ముఖ్యము నిర్మలమైన నడవడికలేని మనుజుడు నిజమైన ఆరోగ్యవంతుడని చెప్పుటకు వీలులేదు. కల్మష మానసముగల శరీరము కల్మష (జబ్బు) శరీరమే కావున నిష్కలుషమైననడవడిక నిజమైన ఆరోగ్యమునకు అస్థిభారమువంటిదని ఏర్పడుచున్నది. చెడ్డతలంపులు చెడ్డకోరికలు రోగముయొక్క వివిధరూపములని చెప్పవచ్చును.

దీనినిబట్టి ఏమి ఏర్పడుచున్నదనగా ఎవరి శరీరమైతే మంచి ఆకారమును కలిగియున్నదో ఎవరిపండ్లు కండ్లు చెవులు చక్కనిస్థితిలో నున్నవో ఎవనిముక్కు నిర్మలినముగనుండునో ఎవని శరీరచర్మమునుండి ధారాళముగను కంపులేకను చెమట వచ్చుచుండునో ఎవనినోరు దుర్గంధము కొట్టకయుండునో ఎవనిచేతులు కాళ్లు తమ ధర్మములను సరిగా నెరవేర్చునో ఎవరు అంతలావుగను అంతసన్నముగను గాకయుండురో, ఎవని మనస్సు ఇంద్రియములు ఎల్లప్పుడు తన స్వాధీనమునందుండునో అట్టి మనుజుడు మాత్రమే పూర్తిఅయినఆరోగ్యవంతుడని మనము నిశ్చయింపవచ్చును. ఈవరకు చెప్పినట్లుగా అట్టి ఆరోగ్యదశ పొందుట కష్టము ఒకవేళపొందినను దానిని నిలుపుకొనుట మిక్కిలి కష్టము. మనము నిజమైన ఆరోగ్యవంతులముగ నుండకుండుటకు ముఖ్యమైన కారణము మన తలిదండ్రులు ఆరోగ్యవంతులుగనుండియుండ కుండుటయే తల్లిదండ్రులు పూర్తి అయిన ఆరోగ్యస్థితిలోనుండియున్నట్లైతే వారిపిల్లలు తప్పక అన్నివిషయములలోను వారిని మించి యుందురని ఒకగొప్ప గ్రంధకర్త చెప్పెను. పూర్తి అయిన ఆరోగ్యవంతుడు చావునుగూర్చి భయపడ నవసరము లేదు. చావునుగూర్చి మనకుగల ఘోరమైన భయము మనము ఆరోగ్యవంతులము గామని తెలుపుచున్నది. ఆయనను పూర్తియైన ఆరోగ్యమును పొందుటకై ప్రయత్నించుట మన కెల్లరకు తప్పనివిధియైయున్నది.

(స్వేచ్ఛానుకరణము)

హిందూదేశములోనే నిలవచేయవలసియున్నదా లేదా అను విషయములో ఈ సభవారు భిన్నాభిప్రాయములతో సమానవిభాగములుగా అభిప్రాయమును వెలిబుచ్చియుండిరి. విదేశపుకంపెనీలలో భీమాచేయు పట్టాదారులయొక్క క్షేమమునుగూర్చియు, హిందూదేశ భీమావ్యాపార క్షేమమునుగూర్చియు యోచించునప్పుడు యీ సభవారు వేల భిన్నాభిప్రాయములు కలిగియుండవలెనో తెలియకున్నది. ఈ కమిటీలో యెక్కువమంది సభ్యులు విదేశపు భీమావ్యాపారాభిమానులు కాకపోయినచో ఈవిషయములో యిట్టి భిన్నాభిప్రాయములకు తావుండేదకాదు. ఈ విషయములో యీ కమిటీవారు హిందూదేశపు భీమావ్యాపారక్షేమమును ఆలోచించినట్లు కనిపించుటలేదు. స్పెషలు ఆఫీసరుగారు హిందూదేశపు కంపెనీల ఆస్తులలో నూటికి 40 పాళ్లు పెట్టుబడి సర్కారుపత్రములలోను 20 పాళ్ళు పెట్టుబడి ట్రస్టు సెక్యూరిటీలలోను నిలువచేయవలసినదిగా సిఫారసుచేసియున్నారు. కాని Expert కమిటీవారు మాత్రము హిందూదేశపు కంపెనీల పెట్టుబళ్లలో నూటికి 25 వంతున సర్కారు పత్రములలోను మిగిలినది సర్కారు తనిఖీతోగూడి యెక్కువ కట్టుదిట్టము గలిగిన పెట్టుబళ్ళలో పెట్టుబడి చేయవలసినదిగా సిఫారసు చేసియున్నారు. ఈకమిటీవారు ఎక్కువ భిన్నాభిప్రాయములు లేక సిఫారసుల నన్నిటిని ఏకగ్రీవముగా అంగీకరించి తెలిసినప్పటికి నీ మొత్తముమీద యీ సంఘమువారు చేసిన తీర్మానములు కంపెనీలవారకుగాని భీమాపట్టాదారులకుగాని, భీమాఏజంట్లకుగాని సంపూర్ణముగ తృప్తికరముగ నున్నవని చెప్పుటకు వీలులేదు. ఈ బిల్లువివరములును ఫలితములును యెట్లుండునో ముందు చూడవలసియున్నది.

Reform of Life Assurance Companies Act & Medical Examination

By Mr. C. V. AVADHANLU.

Every aspect intended for the well-being of the indigenous insurance has been dealt with sufficiently by somebody in the insurance field, in connection with the reform of the Insurance Law. This short note is on the question of Medical Examination, based on practical experience.

Development of Life Assurance in this country is still in its adolescence, though figures of the last few years are conclusive proof of rapid progress. The edifice of Life Assurance is built undoubtedly upon the honesty, integrity and scrupulous behaviours of the Agents, Medical Examiners and the Proposer all alike, apart from the soundness in the administration and other kindred matters, which, of course are not the subject matter of this note. Instances where the Agents, Medical Examiners and Proposers collude together with a view to perpetrate fraud on the companies are not uncommon in the insurance field. Of all the above three, the Medical Examiner plays an important roll. There are some Doctors of first class character and honesty but on the other hand men of lax principles and accommodating conscience are also handful and even one who makes his character mercinary is a great menace to the well-being of the whole field of life assurance. Further, the companies have had many occasions to detect wilful neglect on the part of the Medical Examiners in discharging their duties though some of such instances may not be attended with any intention fraud. What is the protection afforded to the companies in such circumstances? For all these matters, there must be some kind of provision in the Indian Life Assurance Companies Act, which is now going to be amended.

As regards mis-behaviour of the Proposer, the Insurance Law makes the policy null and void on sufficient proof of the misconduct such as suppression of material facts (whether innocent or intentional) from the knowledge of the Company. If the agent misbehaves the Company can cancel the agency and forfeit all renewal commission payable to him. His name also can be circulated to all Member Companies of the Life Assurance Offices Association, as an unsatisfactory agent. But what protection is there for the company for the misconduct as well as palpable neglect of duty by the Medical Examiner? Of course, the Company can launch criminal proceedings which is not a course to be adopted by a business concern depending upon public goodwill without much prejudice to its own business.

As the main view of amending the present Act is to afford proper protection for the companies in all directions where it is likely to suffer, the aspect presented above may also be given some amount of consideration by the advocates of the present reform of the Act.

How to make Certain of an Uncertainty?

(Mr. B. SUBBA RAO Gupta, Insurance Solicitor.)

The financial purpose of every earning man who has a family should be to store up, during his earning years, as much potential food and clothing as he can to last him and his family during the years of retirement when he is no longer actively earning. Not only is this the case but each earning man has a moral obligation to make a like provision for those dependent upon him.

With above objects in mind men toil harder than what is necessary for providing a mere day-to-day subsistence, and that they are right in so doing is unquestionable. But how to accomplish his objects?

Let us take the case of a young married man, aged 30, with an earning capacity of Rs. 200 per month. He could probably manage to keep his family fairly comfortably on, say, Rs. 150 per month and that would leave him a monthly balance of Rs. 50, which he would want to set aside, month after month, in some safe place to set up a store for his declining years.

If, for instance, he were to deposit such savings systematically in a Bank until retirement at age 55, they would then have accumulated, at $3\frac{1}{2}$ per cent compound Interest, to Rs. 23,300. This method of accumulation is, however, dependent upon his longevity, but life is uncertain, as all of us admit. Ill-heallth or death may overtake him long before his objects are accomplished and the result will be that the major portion of the accumulations which would have been available had he lived longer will be missing and his family will have to suffer the consequences by having to submit themselves to a lower standard of living and loss of education to children and the like.

This shows that the plan of making provision for the future by depositing one's savings in a Bank is nothing more than a speculation that is, the plan is "*Uncertain.*"

Now let us see how the *Uncertainty* in this plan can be made a certainty.

Acturial Science has fortunately invented ways and means whereby one can immediately and with absolute *Certainity* create a cash fund for use on retirement, or for the provision of ones' dependents in the event of early death and the accumulations by this Acturial method are not directly dependent upon the longevity of the wage earner.

Let us again take the case of the young man age 30 with a saving power of Rs. 50 per month. If, instead of placing his monthly saving in a Bank, he were to hand them every month to a well-established and well-managed Insurance Company, the Company in return would give him what is called an Endowment Assurance Policy. Such a Policy would be for an amount of about Rs. 13800 and this sum would be paid by the Insurance Company, along with Interest technically known as Bonuses to the Policyholder on his reaching age 55 or to his legal representatives or assignees at his death if previous, even although his death should occur after payment of only one monthly instalment to the Insurance Company.

Now look at the advantages and *certainty* of accumulating savings by this method. A single payment of Rs. 50 would secure in the event of early death of the earning member a payment of Rs. 13,800 to those dependent upon him. In similar circumstances, under the first plan, there would only be the one deposit of Rs. 50 available for the dependents.

If the earning member survives to age 55 and has regularly deposited his monthly instalments with the Insurance Company, the Company will immediately pay him the sum of Rs. 13,800, plus interest (or Bonuses) and the total sum payable thus by the Company might well amount to nearly Rs. 22,000. Naturally the total sum payable under the Insurance Policy is slightly lower than the total accumulations under the first method, because, of course, the possible earlier payment in the event of prior death has to be paid for. The difference is, however small, and, in one sense, can be looked upon as the payment to turn the *Uncertainty* in the first plan into *Certainty*.

1936 Agents' Confencc Deficit

Mr. G. S. MARATHEY'S Contribution.

The letter of Mr. G. S. Marathey, M. A., A. I. A., of Poona, published elsewhere in this Number is one that deserves a careful study by all the people interested in Insurance. The gentleman's generous contribution towards the deficit of the 2nd Andhra Desa Indian Insurance Agents' Conference has set a good example to all the Agents and who are interested in Insurance particularly to the Agents of Andhra Desa who are so indifferent as not to make up the small deficit. A gentleman in Insurance line, living at such a long distance as Poona, should come to help us realising the need therefor should serve as an eye-opener to all the Insurance Agents of the Andhra Desa.

It is seldom possible for any institute to expect help from outside while its own members are so indifferent to its own welfare.

The above contribution has set an example as to how the Agents can help themselves wherever there is such deficit. It appears certain Life Insurance Companies promised some donations but failed to keep their promises which has resulted in the present deficit.

We sincerely thank Mr. Marathey for his generous contribution, and the keen interest he takes in the cause and propaganda of Insurance.

—Editor: BHEEMA PATRICA.

A Scheme to Revolutionist Life Insurance in India.

By K. D. KOTHARI, Cert. A. I. B. (Lond.)

It is a matter of common knowledge that India is very backward in insurance when compared with countries of Europe and America. This is of course partly due to the poverty of the people, but still more it is due to the uncertainty of income. The masses are too poor to obtain the benefit of insurance, but there is still a large number of middle class people who have sufficient income to go in for insurance but do not do so on account of uncertainty of their income in the future. These people might have sufficient income for the time being to pay insurance premiums, but a calamity might happen—failure in business, unemployment, family circumstances and so forth—which might force them to discontinue their policies after they have paid some premiums. The results are actually seen in the high percentage of lapses, surrenders and paid-ups of insurance policies with consequent losses to the persons insured. Most of the people as a result set their faces against any proposal for insurance and a solution of this difficulty must be found out if insurance is to make any headway among the great population of this country.

A solution of this difficulty is suggested. Let life policies be made transferable like shares of business concerns. For example suppose a man has taken a twenty five years' endowment policy of Rs. 1000 at the age of 20 years. He comes into difficulties after 5 years and is forced to disconinue his policy. The only course open to him under present circumstances is to allow the policy to lapse, or to surrender it, or to make it a paid-up one. Any way he stands to lose much of what he has paid as premiums and his experience greatly influences many other people against insurance. If his policy were transferable he would have to find out a healthy man of about 25 pears of age willing to take up the life yolicy. The buyer of the policy would be assuredly willing to pay at least the amount actually paid by the previous owner of the policy because thereby he would save interest on the amount he would have been required to pay had he taken a policy five years back. The seller does not lose much and both the parties are naturally satisfied. As far as the insurance company is concerned, it may get the buyer examined by an approved doctor and register the transfer only if it is satisfied as to the health of the buyer. The company gets a better life (or at least not a worse one) at the time of every transfer and it matters little as to who pays the future premiums. The company may also charge a small transfer fee as well as medical examination fee at the time of transfer and the transferor will not grudge a small payment on this score in view of the facility he gets from the company. Difficulties in connection with slight differences in age of the transferor and transferee may be solved by adjusting the future premiums to be paid by the transferee. The brokers (specialising in this class of business will help in bringing the buyers and sellers of policies together as they do in the case of shares, securities and other types of investments. There may be other difficulties, but they cannot be insuperable and their solution will be found possible if big insurance companies take the lead.

This scheme would assuredly revolutionise the whole of life insurance in India opening vast fields and touching all classes of people. But it will only be achieved if leaders in insurance have courage to disbelieve the maxim. "What is not tried is dangerous".

It is of course not possible to dwell fully upon a scheme like this in a short article. But still the article will have served its purpose if it succeeds in giving food for further thought.

—Indian Insurance.

BUY

INDIAN INSURANCE

If you want
Full Cover
Every Facility
Absolute Security
You should insure with

INDIAN COMPANIES

Let every pie
You pay
For Insurance
Increase your
National wealth.
This is only possible
If you buy or
Represent

INDIAN INSURANCE

ఏషియన్ అస్యూరెన్సు కంపెనీ

లిమిటెడ్., బొంబాయి.

స్థాపితము : 1910 సం॥

సాలీనా ప్రీమియము
ఆదాయము ... రు 18 లక్షల 40 వేలు
భీమానిధి ... రు 43 లక్షలు
1935 సం॥ లో జరిగిన
క్రొత్త వ్యాపారము రు 76½ లక్షలు
అమలులోనున్న
వ్యాపారము ... రు 2 కోట్ల 52 లక్షలు
బోనసు సంవత్సరమునకు ...
వెయ్యి రూపాయల యెండోమెంటు
పాలసీపైన ... రు 15 లు
వెయ్యి రూపాయల యావజ్జీవిత
పాలసీపైన ... రు 20 లు

క్రమాభివృద్ధిగాంచుచున్న ఈ దేశీయ భీమా సంస్థలో మీ జీవితములు భీమా చేయుడు. మా ఏజంట్లకు అపూర్వ సౌకర్యములు సమకూర్చబడినవి.

వివరములకు :-బ్రాంచి మేనేజరు, గుంటూరు, లేక మద్రాసు, విజయనగరము.

1936-37

మాయొక్క రాబోవు ఆసిఅప్పుల విలువమదింపు సంవత్సరం

గత బోనసు పంపకపు ఫలితములు

యావజ్జీవిత భీమాలపై సం॥ 1కి

రు 1000 కి రు 20

ఎండోమెంటు భీమాలపై సం॥ 1కి

రు 1000 కి రు 20

ఇప్పుడే చేరుడు.

హిందూస్థాన్ కో-ఆపరేటివ్ యిన్స్యూరెన్సు సొసైటీ లిమిటెడ్

మద్రాసు బ్రాంచి :
హిందూస్థాన్ బిల్డింగ్సు
107 ఆర్మీనియన్ వీధి,
జి. టి. మద్రాసు.

సబ్ ఆఫీసులు :
విశాఖపట్నం, బెజవాడ, బళ్లారి,
బెంగుళూరు, కాలికట్, కోయంబుత్తూరు,
కడలూరు, మధుర.

భీమా పత్రిక

గౌరవపోషకులు
మ. రా. రా. శ్రీ. కె. బి. మాధవగారు, ఎం. ఏ., ఏ. ఐ. ఏ. (లండన్) ఎఫ్. ఆర్. ఎ. ఎస్.
,, అయ్యదేవర కాళేశ్వరరావు పంతులుగారు, బి. యె., బి. యల్.
సంపాదకుడు: సూరంపూడి కనకరాజు పంతులు.

భీమా పత్రిక

"భీమాపత్రిక" ప్రతిమాసమున కడపటివారములో ప్రకటింపబడును. జనవరి నెలతో సంవత్సరము ప్రారంభమై డిశంబరు నెలతో సంవత్సరాంతమగును. సంవత్సరములో నెప్పుడైన చేర్చుకొనబడిన చందాదారులు, వెనుకటి సంచిక లున్నయెడల ఆసంవత్సరములో వెనుకటి సంచికలనుగూడ పొందుట కర్హులు. సంవత్సరపు చందాలు విధిగా ముందు చెల్లింపబడవలెను. వ్యక్తులెప్పుడు చందాదారులుగ చేరి పత్రిక వి. పి. గా పంపుమని కోరెదరో ఆమాస పత్రిక మాత్రము వి. పి. గా పంపబడును. వి. పి. మొత్తము చేరినతరువాత లోగడ పత్రికలు బుక్కుపోస్టుద్వారా పంపబడును. పత్రికలలో ప్రచురింపబడవలసినవిషయము లన్నియు పత్రికాధిపతిగారికి పంపవలెను. మనియార్డర్లు, వ్యాపార సంబంధమైన విచారణలు మేనేజరుగారికి పంపవలెను. వ్యాసముల వాపసుగాని, ప్రత్యుత్తరములనుగాని కోరువారు పోస్టుచార్జీల నతికించి అడ్రసు వ్రాసిన కవరు పంపవలెను. వ్యాసకర్తలు, విలేఖరులు, ప్రచురణములకు పంపు విషయములలోని అభిప్రాయములకు సంపాదకులుగాని, ప్రకాశకులుగాని, ఉత్తరవాదులు కారు. సంవత్సర చందా రు 2—0—0. విడిపత్రిక రు 0—4—0.

వివరములకు:—మేనేజరు, భీమాపత్రిక, బెజవాడ.

BUSINESS NOTICE.

The "Bheema Patrica" is published in the last week of every month Subscribers who will not receive the Journal by the 15th of the succeeding month, will kindly communicate to the Manager.

The annual subscription is Rs. 2/- inclusive of postage. Single copy costs 4 annas Subscriptions at whichever time of the year be paid, will cover the period from January to December. All business communications should be addressed to the Manager. Contributions should be sent to the Editor. Articles on matters relating to Insurance are welcome The Editor is not responsible for the views of the contributors.

For particulars:—The Manager, "Bheema Patrica" Bezwada (S. India).

ఇందులోగల ప్రకటనాదివిషయములను వ్రాయునపుడు "భీమాపత్రిక" అనుపేరుకు దాహరింపవలసినదిగ కోరుచున్నాము.

శ్రీయుత...

గారి సలహా ననుసరించి మీకు యీ పత్రిక పంపించడమైనది. మీరు యీ పత్రికను సాదరాభిమానముతో స్వీకరించి చందాదారుగ చేరి సంవత్సర చందా రు 2/—రెండు రూపాయిలను మనియార్డరుద్వారా పంపించకోరుచున్నాను.

బెజవాడ,
తేది 29—11—36.

మేనేజరు,
భీమా పత్రిక.

Reg. No. M. 2749.

Printed and Published by the Editor at the Andhra Grandhalaya Press, Bezwada.